

Τὸν ψάχνουν δρό φρουροὶ μὴπως ὀπλοφορῶ.

Κράτος φοβερὸν τοῦ νόμου... Ξεκαρδίζομαι στὰ γέλια...
κράτος φοβερὸν τοῦ νόμου καὶ τρελλοῦ παπα Βαγγέλια.
Κράτος φοβερὸν τοῦ νόμου, ποῦ τὰ μούτρα μας κερδίνει,
καὶ μεγάλη συμφορὰ
σ' ἕνα κι ἄλλον φουκαρά,
ποῦ δὲν ἔχει μῆτε θεῖα, μῆτε μπάρμπα στὴν Κορώνη.

Ὅταν ἐκείνος τῆς πυγμῆς δοξολογῆς τὸν κύριο
συμφώνως μὲ τὸ Σύνταγμα κάνει συλλαλητήρια,
ἀλλ' ὅταν λές πῶς κι' ἡ πυγμῆς πολὺ μᾶς κοκορεύονται
τότε συλλαλητήρια ρητῶς ἀπαγορεύονται.

Ἄρτι μὲν ἔπαυσα φοιτῶν εἰς τὰ Διδασκαλεῖα,
ποῦ τῶν Ρωμῶν μ' ἐδίδαξαν τὰ τόσα μεγαλεῖα,
μὰ πάντοτε καὶ σήμερα κυττάζω καὶ στὴν πράξι
ὅτι μὲ κάθε Σύνταγμα καινούριο καὶ παλιὸ
καθένας νόμος λειτουργεῖ μὴ δρέξη καὶ μὴ στάξη,
κι' ἡ Ρωμοσύνη γίνεται τοῦ νόμου τὸ Σχολεῖο.

Τάγματα, Σύντάγματα, καὶ σπουδαῖα πράγματα.

Π. — Κι' ἐγὼ τοὺς ἐλλοχεύοντας κτυπῶν τοὺς ἀνίερους
ἀπειμώθηθ' ἐντρομος εἰς ἀπομονωτήρια,
κι' ἐκείθεν φιλελεύθερος πρὸς τοὺς φιλελεύθερους
ἀπὸ καρδίας ἐστελλα θερμὰ συχαρητήρια.

Ἄπὸ Πάτρα καὶ Χαλκίδα στρατεύματα μεγάλο φθάνει,
κι' ἕνας κι' ἄλλος σταματᾷ
καὶ περιεργὸς ῥωτᾷ:
μὴ στὰ σύνορα κατ' αὐτοῦ φεύγη γὰρ τὸν Κομποζάντη;

Μὲ γδοῦπους, μὲ δρόμους
στρατὸς προχωρεῖ,
πλατεῖαι καὶ δρόμους
γεμίζουν φρουροί.

Συνήψετε, χάθονοι
φυλῆς ἀδίδου,

στρατὸς παρελαύνει
στὸν δρόμον Σταδίου.

Πῶς τόση πληθώρα;
πῶς τόση σπουδὴ;
μὴ τάχα καὶ τώρα
τραβᾷ στὸ Γουδί;

Πέφτουν ἐλλοχεύοντων τείχη,
καὶ μᾶς ἀφηνίχουν ἤχοι
καὶ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων.

Ραπακάτου ραπατοῦ,
ἐκστρατεῖα τοῦ Στρατοῦ
κατὰ τῶν ἰοστεφάνων.

Τὶ Στρατὸς νικᾷ
μὲ πολέμου μένος,
κι' ἀλλὰ Γαλλικὰ
διοργανωμένους.

Ἀσκηθεὶς μ' ἀσκήσεις θεωρητικὰς
κι' ἔτοιμος γὰρ μάχη,
ἔρχεται γ' ἀσκήσεις τώρα πρακτικὰς
στὴν δική μας μάχη.
Τρόπαιο καινούριο θριαμβευτικὸν...
κρηκὰ ποῦ δὲν ἴληθε καὶ τὸ Ναυτικὸν.

Τὶ δουλεῖται μὲ φροντίαις
εἴγαμε καὶ πάλι...
κρύβοντ' ἐλλοχεύοντες
κι' ἀπ' ἐδῶ πᾶν κι' ἄλλοι.

Τὸ πᾶν ὁ νόμος ἀπειλεῖ,
καὶ νομοκράτορες πολλοὶ
τοῦ μέλπουσι κικητήρια,
κι' ἐφημερίδων, Φασουλῆ,
φρουροῦνται πιεστήρια.

Βλέπω ν' ἀπολιθώνονται
τὰ λείψανα τῆς πτώσεως,
καὶ ρόπαλ' ἀνορθώνονται
χάριν τῆς Ἀνορθώσεως.

Μὰ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί νὰ κάνω,
τί τρομάρα παντοῦ περιεσῆ...
οὐρανὸς γαλανὸς ἀπὸ πάνω,
κι' ἕνας κι' ἄλλος μοῦ λέει: τίς εἶ;

Τὸν κλεινὸν τῆς Παιδείας ἀστὴρ
τὸν κυττῶστὰ λουτρὰ τοῦ Βισσῦ,
κι' ἐγὼ βλέπω πυγμαῖς ἐδῶ πέτρα,
κι' ἔθπου πάω μοῦ λέει: τίς εἶ;

Χωροφύλακες φθάνουν ξιφῆρεις
καὶ μὲ ψάχνουν μὲ χερί θρασύ,
Φιλελεύθεροι τρέχουν φρενήρεις
καὶ μὲ ζύλα μοῦ λέει: τίς εἶ;

Ἀνορθώσεις ἠμῶν τῆς πατρίδος,
ποῦ τῆς ψάλλεις πολλάκις καὶ σύ,
καὶ Στρατὸς ἐκ Πατρῶν καὶ Χαλκίδος
μὲ ταμπούριλα μοῦ λέει: τίς εἶ;

Γεῖά σου γεῖά σου, Λευτέρη, φωνάζω,
ποῦ δὲν βάζεις νερά στὸ κρασί,
ποῦ καινούριο μὲς ἔκανες κἄθω,
κι' ἐρωτῆς τὸν καθένα: τίς εἶ;

Μὰ γὰρ στ' ἑτῆς Ἐθρώπικας καὶ τώρα
ραχατεύουν τιτλοῦχοι χρυσοί,
κι' ἐγὼ ψῆγομ' ἐδῶ μὲς στὴν ψώρα,
καὶ ψειρῆδες μοῦ λέει: τίς εἶ;

Ἐνθεν κάκεθεν ἔτρεχε πεζούρα καὶ καθβάλα,
βροντῶντας πάλι κεραυνοὶ ὁ Ζεὺς ἀπὸ ψῆλα,
κι' ὅπως ἀκούς νὰ βράζουμε ρεβίθια στὴν τσουκαλά,
ἔτσι καμπόσοι βράζανε γι' αὐτὸν τὸν Τσουκαλά.

Τί φοβερά Κυριακή,
ὅπου θὰ μείν' ἱστορική.

Κι' ἔξω τὸν νόμον ἐξιμνοῦν τὸν ἀναστηλωθέντα,
μὰ κἀτι κουτομόνης καὶ βλόκαες μὲ πατέντα
δὲν ξέρω πῶς ἔμνηθησαν τῆς Σάμου τὸν Κοπάση,
κι' ἐγὼ τοὺς εἶπα τότε:

καλοὶ μοῦ πατριῶται,
κι' αὐτὸς γιὰ τὴν Ἀνορθωσι καλῶς νὰ μὲς κοπιᾶση.

Κατόπι τῶσων, Φασουλῆ, πολεμικῶν θριάμβων,
ὅπου τὸ θάμβος προκαλοῦν πατριωτῶν ἐκθάμβων,
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς θὰ πᾶη στὰς Καλάμας
νὰ πῆ πῶς δὲν στεκόμαστε καθόλου στὰ καλά μας.

Φ. — Χόρευε, Πατρίδα μάννα,
Συνταγμάτων μαλαγανά,
ποῦ πολλῶν χαλῆς τὰ πιάνα.

Ἔγεις Σύνταγμα καινούριο στήριγμα σου κι' ἀποκομπι,
τὰ παλιὰ Συντάγματα ἄστα,
καὶ τραγοῦδα τὸ γιαιομπι
κι' ὅλα τὰ κεφάλια σπάστα.

Τὸ νὰ σπᾶς Ρωμῆρὸν κεφάλια τῶν γραφῶν τὸ ροζικὸ σου...
Π. — Κι' ἐγὼ τώρα, Φασουλῆ μου, θὰ τακίσω τὸ δικό σου.

Τάδε Λευτέρης τρανολαλεῖ καὶ πυρπολεῖται καὶ πυρπολεῖ.

Ἐμπρός, Στρατὴ μου,
σάλπιγξ σημαίνει,
δάφνη πολέμου
σὲ περιμένει.

Πρὸς τὰς Ἀθῆνας
βιάσει τώρα,
καὶ σὲ κηφῆνας
δῶσε σπαλιόρα.

Βούλωσε, σφάλα
στόματα λάλα,
δρόμους, πλατεῖας νὰ κατακλύσῃ,
καὶ συγκεντρώσεις νὰ διαλύσῃ.

Ἐστὸς ἐλλοχοῦντας
κι' ἀδολεσχοῦντας
καὶ σ' ἑτῆς ρεμπέταις
φέρετε μοῦ βρα
μὲ τὰ ταμπούριλα
καὶ τῆς τρομπέταις.

Ἄς πολεμήσωμεν τοὺς ἐκβακχοῦντας
καὶ τὴν εἰρήνην ἀνησυχοῦντας,
ἄς ἐλλογοῦμεν τοὺς ἐλλογοῦντας,
ἄς ἐλλογοῦμεν τοὺς ἐλλογοῦντας.

Ἐποστριζόμεν
φίλους τριλιζόντας,
ἐπικηρύζωμεν
τοὺς Τσουκαλιζόντας.

Ἐμκι δυνάστης,
γαλακτικῆς πυκτικῆς,
Τσουκαλοσπᾶστης,
Τσουκαλοπῆκτης.

Κάτω καυκάλας
καὶ καυκαλάκια,
ποῦ δὲν τὰ βρίζουν ὅλα καλά.

Κάτω τσουκαλάς
καὶ τσουκαλάκια,
ποῦ μ' ἐνθουμίζουν τὸν Τσουκαλά.

Ὁ Ἐρωμῆρὸς, ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν ἰδὼν,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τὴν ὁδὸν,
μόνο πῆγῃ παραπάνω, αἰζῶν πενηταοκτὼ,
συνορεύει μ' ἄλλα σπήτῃα καὶ μ' ὄριζοντ' ἀνοικτό.